

planius ac utilius, veram & utilem philo-
sophiam profiteri, nec ipsa disputatio sua
ipsius acutie evanescat, illudigitur natu-
ram mouit, vt post creationem, educatio-
nem institueret, ne humana proles alie-
no auxilio quo maximè eget destituta
periret, idq; vt efficacius fieret, amorē in-
dedit, quo animalium genus omne fœ-
tus suos prosequitur, vnde fit vt isipse a-
mor, quo nos ipsos tuemur, liberos quo-
que nostros tueatur, eorum namq; cōser-
uatione conseruamur, & eorū propaga-
tione propagamur. attigit. l. i. tit. 19. par. 4.
ibi. *Esta criāça ha muy grā fuerça, è
señalada mēte la que faz el padre a
su fijo, ca como quier que le ama natu-
ralmente, porq; le engēdro, mucho mas
le crece el amor por razón de la crian-
ça que faz en el.* Nota amorē ex pro-
creatione ortum, crescere ex educatione
filiorū erga ipsos filios. l. 2. eod. tit. & par.
vbi quod natura, amor, & iura cogāt pa-
rentes alimenta præstare filiis, quod qui-
dem ex Cicerone accepit lex nostra His-
pana, libro. 3. de finibus bonor. & malor.
*Sic apparet (inquit Cicero) a natura
ipsa ut eos quos generimus, an-
mus impelli, quod autem ait lex iura
id præcipere intelligit naturalia, que
lex civilis accipit ipsaq; lex nostræ id
præc p t, ibi. E si alguno contra esto fi-
ziere, el juzgad r de aquel logar lo
deuen apremiar, prendando lo, o de o-
tra guisa, de manera que lo cum-
pla así como so' redicho es. ** Quæ
omnia, nobis ex Plinio, Aristotele, & Se-
neca, adducta & applicata nostris légib;
post nos adducit in suo tractat. de testa-
men. Doctor de Spino, gloss. 16. num. 96.
& sequen. * Igituromnia hæc iura id
efficiunt ut cogente & imperante natu-
raparentes liberos suos educare teneantur,
idque pro modo facultatum, idq; te-

nent aliud agendo Grego. Lop. in. l. 8. tit.
13. par. 6. in glo. verb. menester. D. Didac.
de Couar. de sponsal. 3. part. c. 8. §. 6. nu. 8.
Palac. Rub. in rubr. de donat. inter vir. &
vxo. §. 24. nu. 17. Rode. Xuar. in. l. i. tit. 6.
lib. 3. foro leg. Molin. de Hispa. primoge.
lib. 2. c. 15. num. 52. qui omnes maximi &
clarissimi nominis viri id tenent, scilicet
ius alendi ex iure naturali descendere im-
perate id natura, quæ nulla lege ciuili ab-
rogari potest. Eadem opinionē re ipsa
tenent qui asseuerant legitimā portionē
quamuis quo ad quotam legitimā, vel
quantitatē de iure ciuili sit & positiuo, ta-
mē quo ad legitimam in genere, & quo
ad alimēta, pro quibus illa est, ex iure na-
turali procedere, quoniam natura cogat
nos nostrā prolem nostro modo alere, vt
faciunt pecudes & cætera animātia quæ
fœtus suo quoq; modo pascunt, &
nutriunt, quā opinionem tenet Xarez
noster in. l. quoniam in prioribus. C. de
in offic. testa. limit. 2. nu. 1. D. Didacus de
Couar. vbi s. nu. 4. & 5. Grego. Lop. in. l.
32. tit. 9. par. 6. Ant. Gomez ih. l. 40. Tau-
ri. nu. 57. Ludouic. Molin. lib. 2. c. 1. nu. 14.
quraliosplures allegat additio ad Capel.
Tolosa. 337. Ioan. dē Garrob. in rub. de se-
cund. nup. 2. par. nu. 20. vnde iura ciuilia
diminuere quidem vel extendere pos-
sunt legitimam portionem, omnino au-
tem tollere non possunt quia iura natura-
lia quibus prolem alere tenemur, destrue-
re non possumus, etiā si velimus. Ex quo
filios nostros quos genuimus natura qui-
dem alere tenemur, quod late probant
etiam quoad spurious incestuosos, & na-
turales, legum Taurinarum interpretes
in l. 9. & 10. D. Didacus de Couarru. vbi
supra, nume. 6. & in. c. quamvis pactum.
de pactis, lib. 6. part. 2. §. 6. nume. 7. quod
in Hispania ita accipiendum est. Si mo-
do quintam partem bonorum non ex-
cedant huiusmodi alimenta. l. 10. Tauri,
de qua proximè agemus, istud tamen in-
tellige cum Roderico Xarez in. l. quo-